

V Eucharistii *som stále s vami*

Roku 1972 dr. Anna Jasielská, riaditeľka Ústavu fyziky Polytechnickej školy v Kielcach, odborníčka na atómovú fyziku, dostala pozvánku na Medzinárodnú konferenciu fyzikov do Predealu v Rumunsku. Nemala potuchy, že Boh si ju vybral za nástroj, aby nám odovzdal správu o svojej obdivuhodnej prítomnosti v prenasledovanej Uniatskej cirkvi v Rumunsku.

Anna Jasielská

Navyknutá na každodennú účasť na svätej omši chodila do blízkeho Brašova, kde na rozdiel od Predealu bol otvorený kostol. Nadviazala kontakt s miestnym kňazom, ktorý ju zoznámil s istou svojou farničkou. Tak sa začalo priateľstvo a spolupráca Anny Jasielskej s Cirkvou v Rumunsku. (...)

Ešte jedna červená mapa Cirkvi

V období komunizmu Cirkve v Rumunsku prežívala rôzne formy a fázy prenasledovaní. Najväčšmi trpela Uniatská rumunská katolícka cirkev, od únie v Alba Julia z roku 1698 zjednotená s Apoštolským stolcom v Ríme. Rumunskí katolíci

sú väčšinou uniati, preto ich komunistická moc brala ako odštiepencov od Pravo-slávnej cirkvi. Prenasledovanie sa začalo roku 1948, keď rumunskí biskupi protestovali proti novej ústave, ktorá obmedzovala práva katolíkov. Biskupov uväznili. V dôsledku mučenia a neľudských podmienok vo väzení roku 1950 zomrel biskup Vasilie Aftenie, roku 1955 biskup Liviu Chineza. Pretože hrozilo, že veriaci zostanú bez pastierov, ktorí by mohli svätiť nových kňazov, ešte žijúci biskupi sa vo väzeniach postarali, aby Svätá stolica menovala ich zástupcov. Roku 1950 tesne pred vypovedaním apoštolského nuncia komunistickou vládou dostal také menovanie Alexandru Todea. Krátko po biskupskej vysviacke bol zatknutý a uväznený. Vo väzení bol svedkom mučenickej smrti biskupa Liviu Chineza.

Kostol na Bukovine

foto. archiv MSI

Dielo eucharistickej poklony prišlo o rehoľný dom, o kaplnku, o možnosť šíriť úctu k Ježišovi ukrytému pod spôsobom chleba, ale nestratilo jeho prítomnosť

Uniatská cirkev bola postavená mimo zákon, kňazom zakázali udeľovať sviatosti uniatom, v spovedniciach boli inštalované odpočívacie zariadenia, náboženské prejavy katolíkov boli všetkými možnými spôsobmi sťažované. Pápež Pius XII. na správy z Rumunska a z celého komunistického bloku hovoril: „Mučenie bratov z Východu... nie je menej hodnotné ako mučenie prvých storočí.“ Uniatská cirkev sa stiahla do podzemia, ale neprestala tajne formovať kňazov, katechizovať, vysluhovať sviatosti, udržiavať farské spoločenstvá, všetko v utajení a skryto. A tak sa stala – podľa vlastné vyjadrenia – mlčiacou Cirkvou.

Roku 1964 bola udelená amnestia. Biskupi, ktorí ešte žili, sa dostali na obmedzenú slobodu – žili pod dozorom, pristupovali k nim ako k laikom, nesmeli vykonávať nijakú pastoračnú činnosť. Napriek nebezpečenstvu udržiavali kontakt s konšpiračnými štruktúrami a prostredníctvom Vatikánskeho rozhlasu sa usilovali žiť aktuálne s Cirkvou.

Poslanie Anny

V takejto situácii našla Cirkev v Rumunsku Anna Jasielská, ktorá roku 1972 pricestovala na konferenciu fyzikov do Predealu.

Sama pochádzala zo Stanislavowa, z kedysi uniatskej rodiny. Počas celej okupácie Poľska sa zapájala do konšpiratívnej práce a neskôr bola aj vo Varšavskom povstaní. Zakalená ťažkosťami a nebezpečenstvami, celým srdcom oddaná Cirkvi ako zasvätená laička pocítila, že to je jej životné poslanie – pomôcť Cirkvi v Rumunsku.

Každoročné prázdninové cesty do Rumunska jej umožnili neustále rozširovať okruh známych v stále novom prostredí – a to aj v cirkevných kruhoch. Začali jej dôverovať.

Z Poľska privážala knihy, devocionálie, liturgické predmety, pričom ich pašovala cez dvojito hraníc – jedna z nich bola hranica ZSSR. Vymyslela si na to originálny spôsob. Jej známy, ktorý pracoval na bitútku, zaletoval pašované predmety do konzerv, takže vyzerali ako konzervy šunky určené pre rumunských priateľov. Anna vždy cestovala hrbiac sa pod obrovským, takmer jej sily prevyšujúcim ťažkým batohom.

Spolupráca s podzemnou Cirkvou stále rástla, preto Anna pokladala za nutné informovať o tom prímasa kardinála Vyšinského, ktorý mal od Svätej stolice

fol. archiv MSI

osobitné právomoci týkajúce sa záležitostí Cirkvi na celom území komunistického bloku. (...) Keď mu Anna predstavila situáciu a potreby Cirkvi v Rumunsku, hierarcha sa k celej veci postavil skepticky. Za slabú stránku Anny Jasielskej pokladal jej neznalosť rumunčiny, ako aj nedostatok základných informácií o tomto štáte a o mentalite jeho obyvateľov. Napriek tomu jej dal poželhanie pre ďalšiu prácu.

Podľa návrhov prímasa sa Anna pustila do štúdia dejín Rumunska. A dobrá znalosť francúzštiny (rumunčina je jej podobná) jej umožňovala celkom dobré dorozumievanie sa s Rumunmi.

Tajomná kaplnka adorácie

Najdôležitejšie bolo, že si získala plnú dôveru katolíkov – uniatov. Odhaľovali pred ňou martyrológium biskupov, kňazov a rehoľníkov, pretrpené prenasledovania aj aktuálne šikanovanie, no zároveň aj silu podzemnej Rumunskej katolíckej cirkvi. Okrem iného sa dozvedela, že rozpustené rehole, aj keď rozohnané a bez vonkajších znakov prináležnosti k reholi žijú svoje povolanie, zachovávajú vernosť modlitbe a zloženým sľubom.

Jedným z takýchto rehoľných spoločenstiev bolo Dielo eucharistickej poklony, ktorého charizmou bolo uctievanie Najsvätejšej sviatosti adoráciou v kláštornej kaplnke a šírenie tejto úcty medzi veriacimi. Počas komunistickej vlády Dielo prišlo o rehoľný dom, o kaplnku, o možnosť šíriť úctu k Ježišovi ukrytému pod spôsobom chleba, ale nestratilo jeho prítomnosť. Naopak, Boh mal pre toto spoločenstvo osobitný plán, ktorý prevyšoval všetky ľudské predstavy a dokazoval, že nariadenia, zákazy, obmedzenia a rozhodnutia Bohu nepriateľských systémov nie sú pre neho nijakou prekážkou.

Dielo eucharistickej poklony bolo postavené mimo zákon. Sestry sa museli obliecť do civilu, každá sa ubytovať osobitne a zamestnať sa. Jedna z nich zdieľala po otcovi, univerzitnom profesorovi v Bukurešti, dosť veľký dom s rozsiahlou knižnicou. Nast'ahovala sa doň a ponúkla bývanie aj niekoľkým sestrám. Všetky boli zamestnané, ničím sa nelíšili ▷

fol. archiv MSI

V centre ľudstva som ja, vtelené Slovo. Od vekov sa prihováram svetu skrze svetlo evanjelia a lásku v Eucharistii

od obyčajných, laických žien. Jedna z nich, ktorá po desiatich rokoch väzenia ochorela, sa ujala vedenia domácnosti.

Po istom čase sa v jednom z knižničných regálov objavila nenápadná záclonka. Dalo sa predpokladať, že zakrýva malý bar. Skrývala však Kohosi, kto sa tam ukryl pod spôsobom chleba. Obyvatelky domu každú voľnú chvíľu trávili pred Ježišom, ktorý im udeľoval výnimočné milosti. Vybral si ich, obrané o ľudské práva, prenasledované, nútené ukrývať svoje povolanie, aby im, práve im odhalil tajomstvo adorácie, ktorá nie je len druhom modlitby, ale vstupom človeka na cestu tej adorácie, ktorá je životom Najsvätejšej Trojice. Kľaňajúci sa človek velebí so Synom Otca, s Otcom Syna, v ktorom má Otec zaľúbenie (porov. Mt 17, 5), a ich vzájomná láska v Duchu Svätom zostupuje na neho, keď pokorne kontempluje nekonečnosť Božej lásky, ukrytej v Eucharistii.

Dookola vládol despotizmus komunistického systému, jeho nezmyselná hospodárska politika maskovaná triumfalistickou propagandou, bezútešný, umordovaný a beznádejný život ľudí – no v srdci Bukurešti eucharistický Ježiš otváral skupinke sestier nekonečné perspektívy Božích tajomstiev. Počuté slová sestry starostlivo zapisovali, lebo im bolo jasné, že – v duchu ich charizmy – ich budú musieť podávať ďalej, všetkým, aby v nich prebúdžali cititeľnosť Najsvätejšej sviatosti.

Na diaľku ich podporoval internovaný biskup Alexandru Todea, ku ktorému si našli tajnú cestičku. Dal im povolenie na prechovávanie Najsvätejšej sviatosti

foto: archiv MSI

medzi knihami v knižnici, oboznamoval sa s obsahom posolstiev, ktoré prijímala jedna z rehoľníčok.

Počas jedného z tých mystických zážitkov zazneli aj tieto slová: „Keď vám bude veľmi ťažko, pomoc vám príde z Poľska a prinesie vám ju žena menom Anna.“

Teresa Tyszkiewiczová ■

Slová Pána Ježiša sestry z Diela eucharistickej poklony v Bukurešti

Sestry museli skrývať, že sú rehoľníčky. Najsvätejšiu sviatosť ukrývali za knihami v knižničnej polici a adorovali pred ňou v každej voľnej chvíli. Jednej z nich Pán Ježiš zjavil význam adorácie ako postoja človeka k Bohu. Tu je prvý úryvok posolstva Pána Ježiša:

Ježiš v Eucharistii:

„Keď ma tak úprimne prosíš, aby som ťa naučil adorovať, s láskou a radosťou odpovedám na vrúcnu prosbu teba i všetkých duší, ktoré chcú adorovať v Duchu a pravde.

V centre vesmíru som ja, večné Slovo Otca, a od počiatku sveta hovorím skrze dielo stvorenia...

V centre ľudstva som ja, vtelené Slovo. Od vekov sa prihovám svetu skrze svetlo evanjelia a lásku v Eucharistii. Ale ľudstvo ma nepozná ani ma neuctieva, temnotu miluje väčšmi než svetlo, lebo jeho skutky sú zlé.

Som stále s vami, prítomný v Eucharistii ako Boh i Človek, Vykupiteľ i Víťaz skrze moju oslávenú krv. Ale ľudia tohto storočia neveria vo mňa a neuctievajú ma. Preto vám hovorím, že v tajomstve viery, v obete a Oltárnej sviatosti je jediná nádej na spásu pre Cirkev a ľudstvo. Jediná záchrana je v adorácii.

Kľaňanie patrí len Bohu, Stvoriteľovi a Pánovi všetkých vecí. Poklonou je uznávaný, docenený, zvelebený, milovaný, počúvaný a ctený našou službou ako Počiatok a Koniec vesmíru, alfa i omega ľudského života: je pre ľudstvo všetkým.

Preto nijaké stvorenie nemôže byť uctievané a nezasluhuje si, aby bolo uctievané, lebo to je kult modiel: modloslužba.

Ľudia si dnes uctievať mnoho božstiev utvorených primerane ich inštinktom pýchy, nečistoty a hľadania pomíňajúcich rozkoší. Ale odmietajú uctievať si Boha, najvyššiu Bytosť, Dokonalosť a najväčšiu Hodnotu, absolútne a večné Šťastie. A preto sú ich snaženia márne, vo svojich bôžikoch nenachádzajú ani uspokojenie ani pokoj.

V mene Otca, v mene večnej Trojice ja, Pravda dosvedčená krvou, z výšin novej Kalvárie volám k tebe a ku každému človeku v celom ľudstve: „Budeš si ctiť Pána, svojho Boha, a jemu jedinému sa budeš kľaňať. Ja som Pán, tvoj Boh. Nebudeš mať iných bohov okrem mňa.“

(pokračovanie nabadúce)

Sedliacky na Bukovine

foto: archiv MSI